

Forfatter: Bang, Herman Joachim

Titel: BREV TIL: Nansen, Peter FRA: Bang, Herman Joachim (1885-09-01)

Citation: Bang, Herman Joachim: "BREV TIL: Nansen, Peter FRA: Bang, Herman Joachim (1885-09-01)", i *Herman Bangs Vandreaar - fortalt i breve til Peter Nansen*, Henrik Koppels Forlag, s. 135. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002301769-000-shoot-L0023017690000025.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Herman Bangs Vandreaar - fortalt i breve til Peter Nansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Itterden 1. 9. 85.*

Min kære Don.

Nei — dette er ikke til at tro. Jeg kom igaar hertil og er ikke kommet mig af min Overraskelse. Itter er et virkeligt Slot — et Slot, halvt i Ruiner, med mægtige, favntykke Mure, Kæmpehvælvinger og Søiler, som har smuldret hen i Aarhundreder, og midt i disse Ruiner — den genopbyggede Slotsfløi, høi som [et] Taarn med hundrede Værelser og hundrede Gange. Kongelig Pragt vexler med Zigeuneragtighed. Vi spiste idag i den gammeltyske Spisesal — Fru Menter bogstavelig indhyllet i Kniplinger —, og efter Diner'en sprang Fruen op og spurgte, om vi ikke kunde drikke Kaffe nedenunder. Det var i Strygestuen, det Sted, hun elsker høiest: Ruinmurene lige uden for Døren, lige under os den skummende Flod, og mellem Bjergene, Skyer omslører, Dalen, hvor man høster Hø for anden Gang. Der i Strygestuen drak s. 136vi Kaffen af Sèvreskopper, paa et bart Træbord, siddende paa Strygebrædterne.

Og saaledes er alt. Tømmerfolk allevegne, og dog kan hver af os — Elever af Fru Menter har hun taget hjem paa Besøg, to unge Pianister fra Polen er her (Liszt ventes først, et Par Damer bor her) — finde sin Plet, uforstyrret. Jeg sidder i den persiske Sal, helt uforstyrret. Du skulde se dette Værelse, hvor en syg Fantasi ødslede en Formue. Ved mine Fødder ligger henslængt et gammelt jødisk Dommersværd, som det britiske Musæum vilde veie op med Guld, og udstrækker jeg Haanden til Væggen, føler jeg paa Damascenerklinger, indlagt med Sølv ... Og saa Silketæpperne og de indlagte Sølvkar og de tyrkiske Pragtkaaber, hvis Guldbroderier skinner fra Væggen. — Man begravnes i Sofaerne, som gemmes bag mørkrøde Silkeportièrer, og man vilde trættes af Farvelarmen i de mangfoldige Drapperier, hvis ikke Lyset var dæmpet gennem mørkrøde Atlaskforhæng. Og dog er det russiske Værelse og Musiksalen endnu skønnere. Denne Hob af indlagte Møbler, af Sjældenheder og af Tæpper. Fru Menters Soveværelse er kinesisk. Et Silketæppe, s. 137broderet i Aar og Dag af mange Hænder, dækker med phantastisk Blomsterflor Divaens Seng. Værelset er vidunderlig deiligt. Og mer fristende end alt dette tilsammen gaar hun selv omkring, ubeskrivelig jomfruelig i sin hvide Kniplingsdragt, saa kaad, saa vemodig, saa gammelklog, saa tøset — her paa sit Slot endogsaa soigneret. Hun leger med et ungt Daadyr, de har fanget til hende, og hun fører lange Konversationer med sine Angorakatte. Naar hun er ked af det, læser hun Schopenhauer, som hun fanatisk elsker, eller hun synger Gadeviser inde i sit Kapel, der ligger ved Siden af den mindre Spisestue — 1437 blev Kapellet indviet. Nu er det Pulterkammer til daglig, og vore Kufferter staar ved Siden af Altret, men paa de store Høitider læses der endnu Messe. Jeg vil lade Præsten komme en Aften og læse Messe derinde. Fru M. gaar frem og tilbage, mens jeg skriver dette, saa det hele bliver vist meget forstyrret. Hun vil hænge en gylden tyrkisk Lampe op nu strax paa Stedet, og jeg vilde nok ønske, hun vilde vente til imorgen tidlig.

Naa — jeg maa holde op at skrive. Om s. 138tre Dage faar du Resten af »Faedra«. Skriv til mig her. — — — Mange Hilsener til » Hvalpen«.

Din  
Herman.

Til din Autograf-Samling dette Brev fra Liszt.